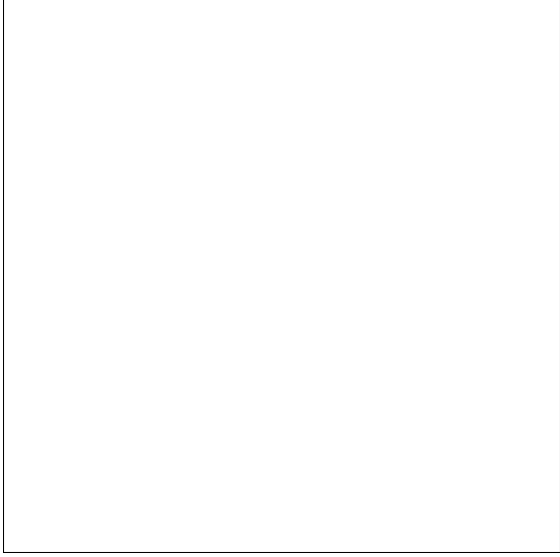

Моя перша подорож до Великого мiста

✎ Lesley Koyi, Ursula Natula
🗉 Brian Wambi
📄 Oksana Duchak
😊 Ukrainian
|| Level 3

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Моя перша подорож до Великого мiста

Written by: Lesley Koyi, Ursula Natula
Illustrated by: Brian Wambi
Translated by: Oksana Duchak

This story originates from the African Storybook
(africanstorybook.org) and is brought to you by
Storybooks Canada in an effort to provide children's
stories in Canada's many languages.

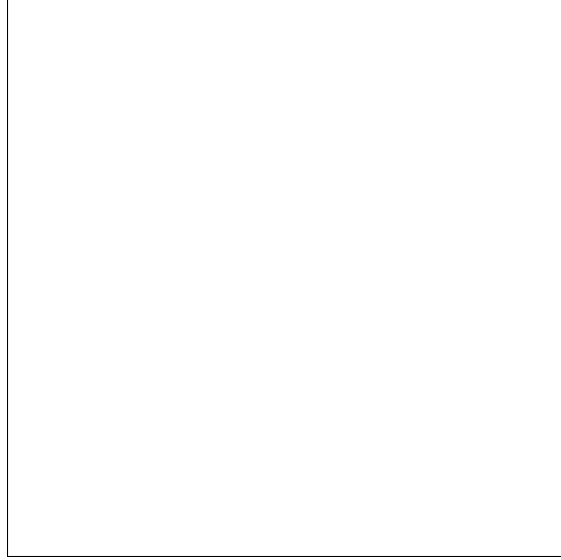

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

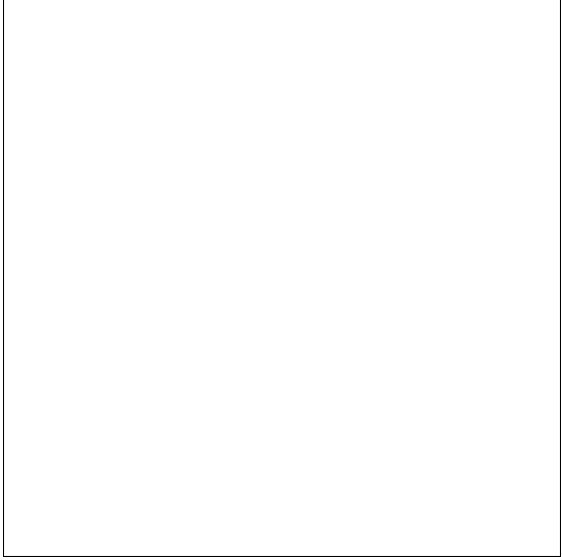
(imageless edition)

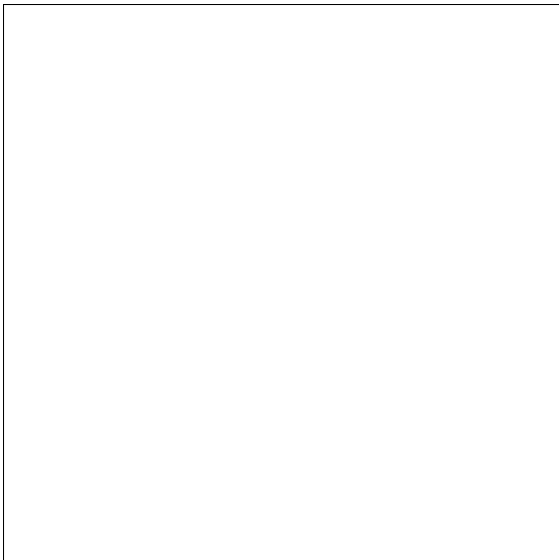

Автобус, який повертався до його села,
наповнювався пасажирами дуже швидко.
Скоро він рушатице на схід. Але зараз
найголовніше для мене - це знайти
будинок мого дядька.

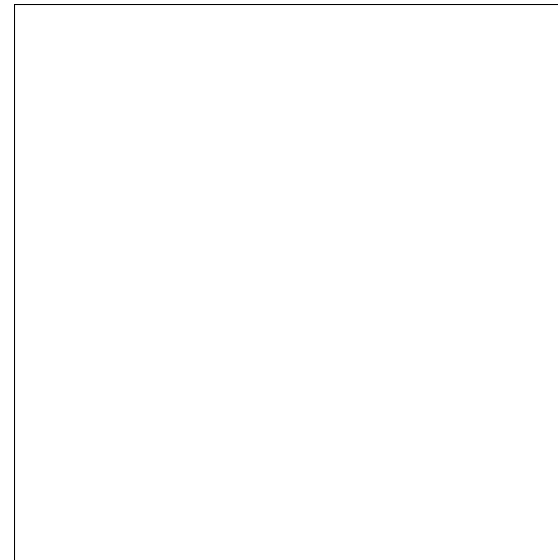

На маленькій автобусній зупинці у мому
селі було багато людей та переповнених
пасажирами автобусів, а на землі скрізь
валялись різні речі. Заликальнички
активно викрикували маршрути своїх
автобусів.

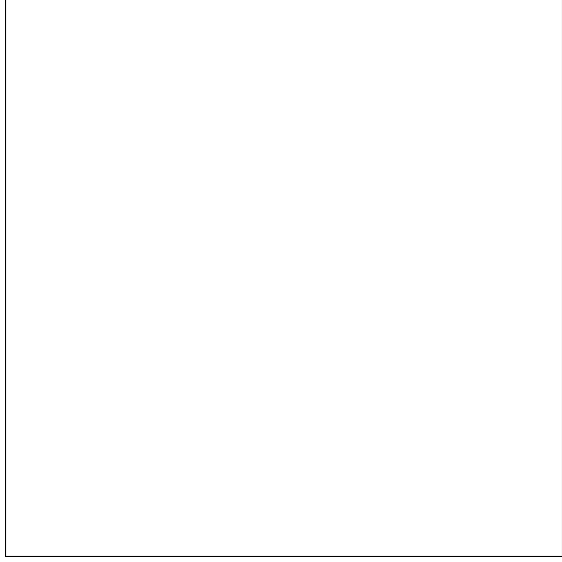

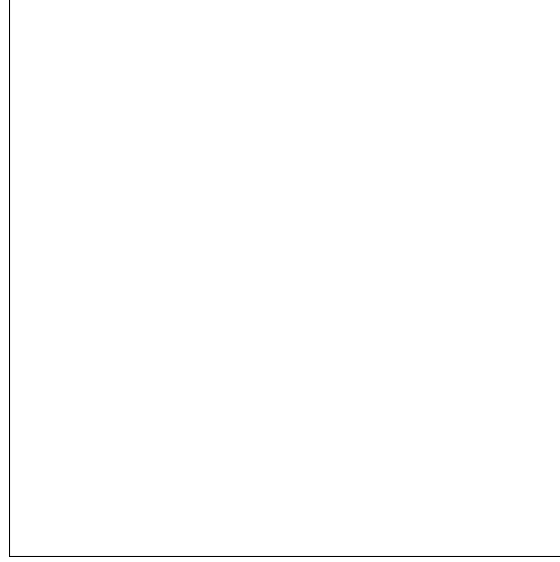
“Місто! Місто! На захід міста!” - викрикував закликальнич автобуса. Саме цей автобус був мені потрібний.

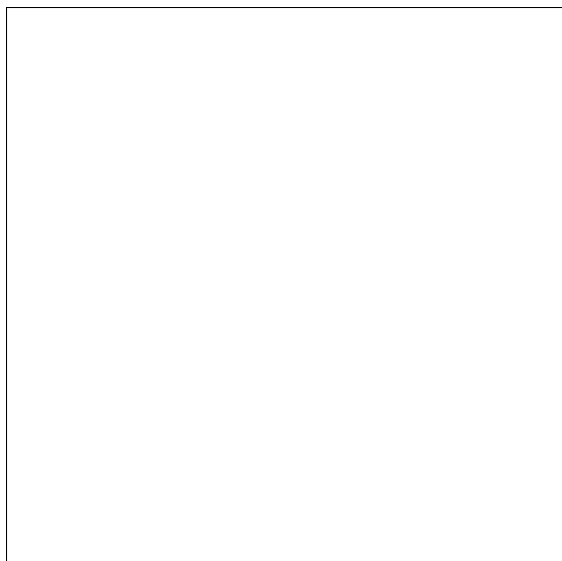
Через дев'ять годин я прокинувся від голосного стукоту і закликання пасажирів до мого села. Я вхопив свою маленьку торбинку і вискочив із автобуса.

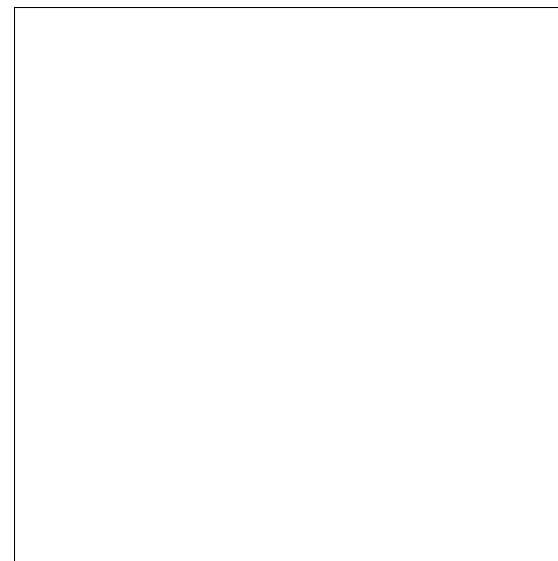
Автобус до міста був майже заповнений,
але люди все ще намагались зайти
всередину. Дякi люди залишали свої
бараж у спеціальному місці під автобусом,
тоді як інші - на спеціальних полицях
всередині автобуса.

Під час подорожі я намагався запам'ятати
назву місця, де жив мій дядько у великому
місті. Я навіть бурмотів її, коли засинав.

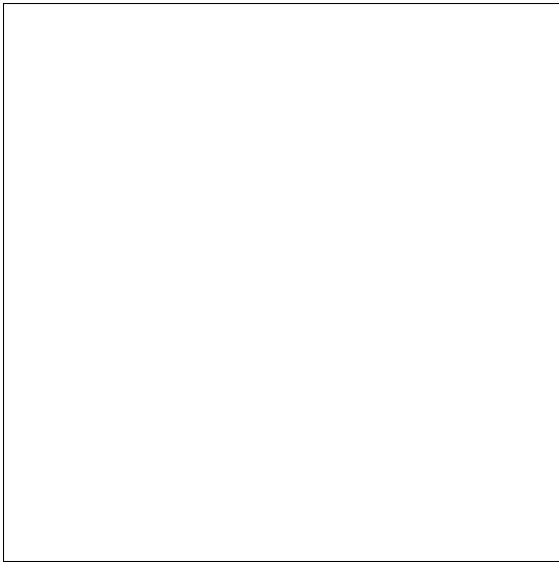
Пасажири міцно тримали свої квитки в руках, намагаючись знайти вільне місце у переповненому автобусі. Ось жінка з дітьми зручно влаштувались для довгої подорожі.

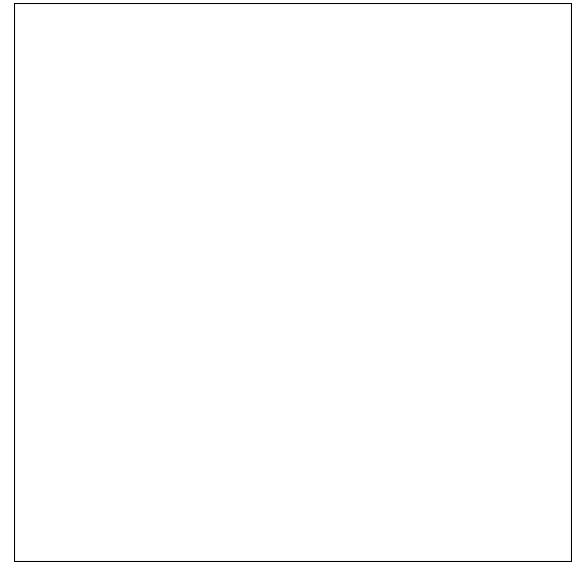
У думках я повертався додому. Я все думав про те, чи моя мама буде у безпеці, чи мої кролики принесуть гроші, чи мій брат не забуде полити саджанці дерев.

Я знайшов собі місце біля вікна. Чоловік,
який сидів біля мене, міцно стискав у руках
зелений пластиковий пакет. Чоловік був у
старенькому пальті та старих сандалях, і
він був дуже схвильований.

Чим довше ми їхали, тим спекотніше
ставало в автобусі. Я заплющив очі!
Наматвся заснути.

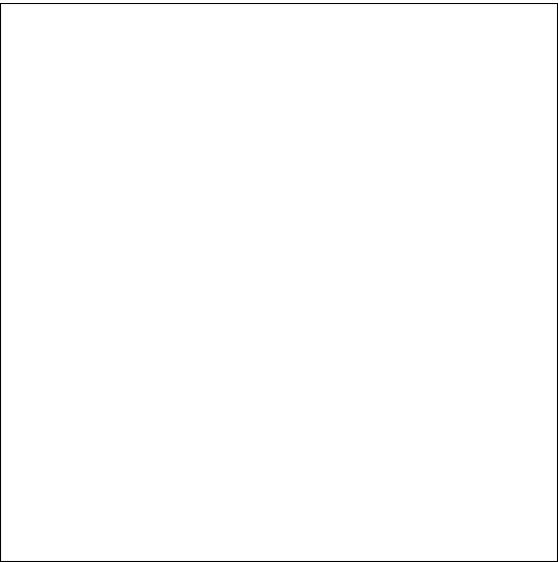
Я виглянув у вікно і зрозумів, що я покидаю своє село, де я виріс. Я прямував до великого міста.

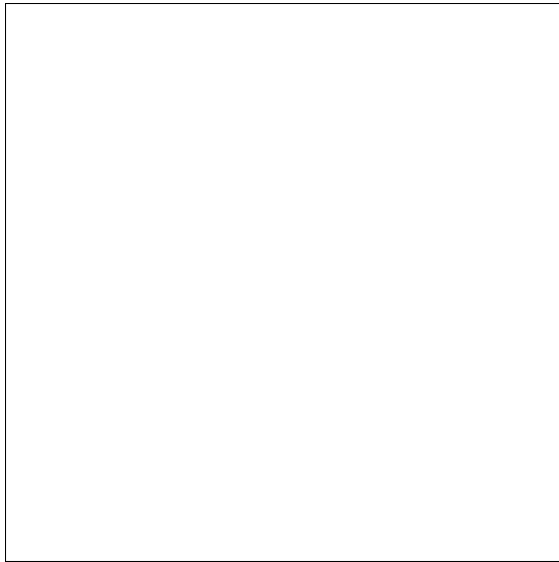
Коли автобус рушив, я виглянув у вікно. Мені стало цікаво, чи я коли-небудь ще повернусь до свого села.

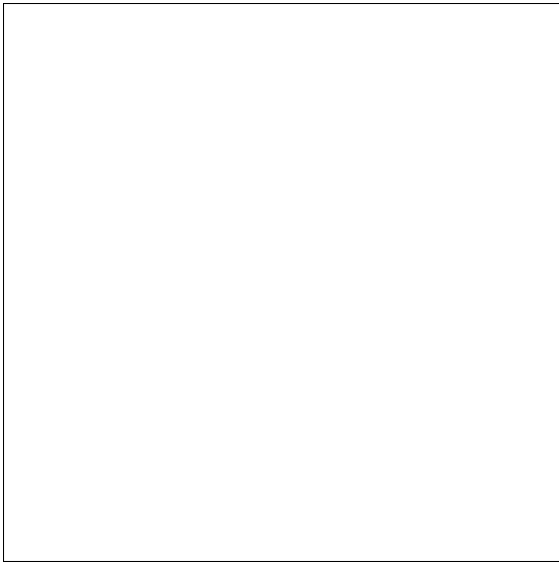

Нарешті посадка завершилась, і всі
пасажирки знайшли свої місця. Розношки-
продавці пропихались всередину
автобуса, щоб продати пасажирам свій
товар. Кожен продавець викрикував назву
товару, який він хотів продати. Для мене
всі ті слова були такими смішними!

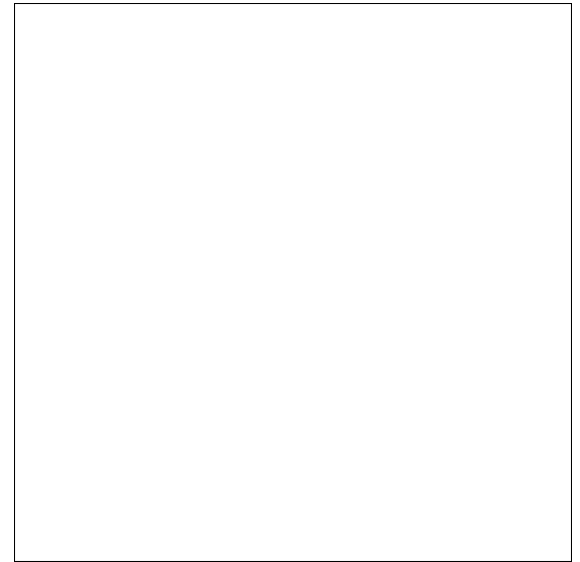

Розношки товарів пропихались до
виходу. Деякі ще видавали решту
пасажирам. Інші - до останнього
намагались щось продати.

Деякі пасажири купували напої, інші - якусь перекуску, і починали жувати. Ті, які не мали грошей, просто дивились. Серед них був і я.

Гучний звук автобуса перервав усі ці "розваги". Цей сигнал означав, що автобус був готовий вирушати у дорогу. Закликальники голосно кричали до різнощиків, щоб вони виходили з автобуса.